

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117215174
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6117215174.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej L. H., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom V. XXXX/XX, G. G., o zaplatenie 672,84 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/123/2017-111 zo dňa 26. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“), rozsudkom zo dňa 26. 09. 2018 žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 672,84 Eur ako plnenia zo Zmluvy o vedení účtu č. 1663540002 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovanú účet č. SK435600000001663540002.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ust. § 497, § 708 ods. 1, § 710, § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), čl. 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom, ktorý nepreukázal uzatvorenie riadnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou prekročenia, v ktorej by sa strany dohodli na jej podstatných náležitostiach, vrátane výšky úrokovej sadzby, žalobu zamietol. Poukázal na to, že ak žalobca umožnil žalovanej na jej účte čerpať prostriedky nad rámec jeho zostatku, išlo o bezdôvodné obohatenie, ako plnenie bez právneho dôvodu, ktoré by bola žalovaná povinná vydať. Z pripojených výpisov z účtu vyplýva, že ku dňu 30. 05. 2014 bol zostatok na účte žalovanej 18,74 Eur. Následne boli realizované úhrady v sume 92,38 Eur a transakcia vo výške 36,36 Eur, spolu suma 128,74 Eur. Ostatné debetné položky po tomto dátume ako aj v rámci výpisu z účtu za toto obdobie predstavovali úroky, mesačný poplatok za vedenie účtu a upomienky z titulu prečerpania účtu a iné poplatky. Takéto poplatky ako aj úroky boli evidované ako debetné položky aj za obdobie do 01. 05. 2014, keď spolu predstavovali sumu 128,74 Eur (napr. len mesačný poplatok za vedenie účtu bol účtovaný do tohto obdobia 12-krát po 3,90 Eur a za výber bol účtovaný poplatok dňa 14. 05. 2013 1-krát 100,- Eur a 1-krát 10,- Eur). S poukazom na § 711 ods. 1 ObZ musí byť úhrada odplaty za zriadenie a vedenie účtu, prípadne za ďalšie služby s vedením bežného účtu medzi stranami dohodnutá, inak nárok banky

na úhradu týchto odplát nevznikne. Dojednanie ohľadom úhrady odplát žalobca nepreukázal a pokiaľ pripojil Sadzobník poplatkov (ďalej aj „Sadzobník“) s účinnosťou od 01. 01. 2017, tento nepreukazuje existenciu dojednaní. Nakoľko ani v uvedenom žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepriznal mu nárok na zaplatenie sumy 128,74 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobca síce odkazoval na bod 3.8, 3.12 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj „VOP“), ktoré sa však v nich nenachádzali a pripojil k žalobe Sadzobník, ktorý bol účinný až po uzavretí Zmluvy, t. j. od 01. 01. 2017, iné dôkazy k jeho tvrdeniam do skončenia dokazovania nepripojil.

4. Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 257 CSP tak, že žalovanej by vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, v konaní však bola nečinná a žiadne trovy jej preto nevznikli.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu náhradu trov konania.

6. Podstatou odvolacích námietok žalobcu bolo nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a nesprávny procesný postup, ktorým mu prvoinštančný súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Mal za to, že pokiaľ prvoinštančný súd považoval jeho žalobu za neúplnú, mal ho vyzvať na jej doplnenie, resp. opravu podľa § 129 ods. 1 CSP. Tým, že ho prvoinštančný súd na doplnenie žaloby nevyzval a vo veci meritorne rozhodol, je jeho postup procesne vadný a bola mu tým odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva. Keďže prvoinštančný súd rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti žaloby ohľadne ním uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, uvedeným postupom mu odňal možnosť konať pred súdom a bolo porušené právo na spravodlivý proces zaručené mu okrem zákonov aj čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“). V súvislosti s tvrdením o vade žaloby a povinnosťou prvoinštančného súdu vyzvať ho na opravu, resp. doplnenie poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, a to Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/262/2017 zo dňa 18. 01. 2018, Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27. 06. 2017, č. k. 11Co/157/2018 zo dňa 28. 08. 2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/25/2018-257 zo dňa 26. 07. 2018, Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/57/2017 zo dňa 29. 06. 2018, Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/262/2017-82 zo dňa 04. 07. 2018 a Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/74/2018-151 zo dňa 16. 08. 2018. Tvrdil, že ani v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa nestanovuje, že všetky náležitosti musia byť uvedené v jednom dokumente, ktorý výklad potvrdil aj rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 (Home Credit vs. Biróová), ktorý ustálil, že Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a má sa vykladať v tom zmysle, že to nebráni členskému štátu vo vnútroštátnej právnej úprave stanoviť na jednej strane, že Zmluva o úvere spadajúca do pôsobnosti Smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto Zmluvy uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto Smernice. Preto všetky náležitosti Zmluvy nemusia byť nevyhnutne v jej samotnom texte, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v Obchodných podmienkach (ďalej aj „OP“) alebo Sadzobníku, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Ním uvedený rozsudok sa analogicky vzťahuje aj na predmetnú Zmluvu, preto nebol daný dôvod na nepriznanie poplatkov súvisiacich s vedením platobného účtu žalovanej, pričom poplatky boli účtované na základe článku IV. ods. 2 Zmluvy, podľa ktorého je oprávnený účtovať poplatky podľa Sadzobníka v platnom znení. Na základe predmetnej Zmluvy treba rozlišovať tri režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte, a to sadzbu 19,9 % ročne počas trvania povoleného prečerpania ako vyplýva zo Zmluvy o povolenom prečerpaní článok 1. a z VOP čl. III. písm. T. bod 6. Úrok z omeškania 5 % zo sumy, ktorou žalovaná prekročila limit povoleného prečerpania, ktorý bol účtovaný počas trvania nepovoleného prekročenia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na sumu 0,- Eur vyplýva z úrokových sadzieb produktov a je uvedený vo výpisoch z účtu. Sadzba úroku 28 % ročne pre nepovolené prečerpanie je platná a vyplýva z čl. 3.12 VOP (účinné ku dňu zníženia limitu na 0,- Eur) v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nedovolenom prečerpaní účtu“. Navyše predmetná Zmluva v prípade prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch, resp. „zák. č. 129/2010 Z. z.“), ale postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa podľa § 18

ods. 1 citovaného zákona. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na svojom webovom sídle a ich prístupnosťou v pobočkách banky si splnil uvedenú povinnosť, ktorú navyše zák. č. 129/2010 Z. z. pre nedodržanie nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. V súvislosti s nárokom na 28 % úrok ročne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27. 03. 2018, v zmysle ktorého ak sa majiteľ účtu dostal do mínusového stavu, patria banke z takto poskytnutých peňažných prostriedkov úroky dohodnuté zmluvne v bode 3.8, 3.12 VOP s odkazom na bod 8.8. VOP. Nedovolené prečerpanie je podstatným porušením Zmluvy majúce za následok právo banky požadovať úroky za prečerpanie účtu, s ktorou povinnosťou počíta aj zák. č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 18 ods. 1, pričom nejde o špecifickú zmluvnú podmienku ohľadne nároku na úrok pri nedovolenom debete zavedenou výlučne ním, ale vyplýva aj z ustanovení ObZ, ako aj zák. č. 129/2010 Z. z.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

8. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôvodnenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, prvoinštančný súd predmetnú vec skutkovo aj právne správne posúdil. Odvolací súd (v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s jeho odôvodnením, ktoré je dostatočne potrebné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými, skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

11. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP), preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu uvedené v odvolaní.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bola zmluva o zriadení osobného účtu, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty Maestro a zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva spolu so službou SMS notifikácia. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú.

13. Podstatou odvolacej námietky žalobcu bola tá okolnosť, že podľa ust. § 129 CSP nebol súdom prvej inštancie vyzvaný na doplnenie podania, ktoré bolo neúplné, resp. neobsahovalo náležitosti, ktoré vyžadoval súd prvej inštancie a tak nesprávne dospel k záveru, že nebola uzavretá Zmluva o povolenom prečerpaní účtu.

14. Z § 129 ods. 1 CSP však vyplýva, že toto ustanovenie sa týka odstraňovania vád podania vo veci samej vrátane poučovacej povinnosti súdu podľa ods. 2 cit. ustanovenia. Ide však o vady podania, ktoré predstavujú nezrozumiteľnosť alebo neúplnosť podania tej strany sporu, konkrétne žalobcu, ktorá má za následok rozhodnutie vo veci samej po nesplnení takejto výzvy v neprospech tej strany sporu, ktorá bola na túto opravu vyzvaná. Ide však o procesné ustanovenie v sporovom konaní, ktoré však nemožno vykladať v tom zmysle, že konajúci súd má vyzývať stranu sporu, ktorá tvrdí isté skutočnosti vo svojom podaní na predloženie dôkazu na svoje tvrdenia. CSP v ustanovení § 185 a aj § 132 uvádza náležitosť žalôb v zmysle označenia dôkazov na svoje tvrdenia a v zmysle unesenia dôkazného bremena, kde takúto povinnosť nemožno v žiadnom prípade zamieňať s poučovacou povinnosťou súdu na odstránení vád podania. Nepredloženie listinného dôkazu, na základe ktorého uplatní žalobca svoj nárok, nemôže byť vykladaný v tom duchu, že súd prvej inštancie nesie dôkazné bremeno namiesto strany sporu v tom

duchu, že práve súd by mal byť tým subjektom, ktorý vyzve žalobcu na odstránenie vady podania v zmysle predloženia listinného dôkazu.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu žaloba žalobcu spĺňala všetky náležitosti podľa § 131 a nasl. CSP, keď žalobca presne a jasne špecifikoval, akú povinnosť požaduje žalovanej uložiť a aj opísal rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých túto povinnosť požadoval žalovanej uložiť. Žalobca presne uviedol, akú Zmluvu a kedy so žalovanou uzatvoril, aký konkrétny bankový účet pre ňu otvoril a aká bola konkrétna suma nepovoleného debetného zostatku na tomto účte, priložil Zmluvu ako aj VOP či Sadzobník. Z hľadiska svojho obsahu bola tak žaloba žalobcu spôsobilá na prejednanie a rozhodnutie v civilnom sporovom konaní, pretože obsahovala dostatok skutočností potrebných na vymedzenie uplatneného nároku žalobcu, a to napriek tomu, že sa nakoniec po vykonanom dokazovaní a posúdení veci ukázalo, že žalobca k žalobe nepripojil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a práve táto okolnosť viedla k zamietnutiu jeho žaloby.

16. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie správne rozhodol v tom zmysle, že prihliadol na listinné dôkazy, ktoré žalobca predložil. V žiadnom prípade sa preto nemožno stotožniť s tvrdením žalobcu o porušení práva na spravodlivý proces vyplývajúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 Ústavy SR.

17. Na uplatňované úroky a poplatky by žalobca mal nárok, len za predpokladu, že boli individuálne dojednané. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na VOP, resp. Sadzobník alebo na Vývesku úrokových sadzieb, je potrebné zdôrazniť, že bolo jeho povinnosťou preukázať, že tieto boli individuálne dojednané medzi stranami sporu. Žalobca nepreukázal platné individuálne dojednanie 28 % úroku, ako aj ďalších poplatkov v spotrebiteľskej Zmluve, ani v inej listine, pretože k žalobe nepripojil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

18. Žalobca odvoláva na úpravu § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravuje tzv. prekročenie. Pre uvedený režim sa vyžaduje s odkazom na ust. § 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z., aby veriteľ umožnil spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Túto podmienku však žalobca v konaní netvrdil, ani nepreukázal.

19. Pokiaľ ide o žalobcom až v rámci odvolacieho konania predloženú Zmluvu o povolenom prečerpaní zo dňa 13. 05. 2013, pričom podľa nej malo byť povolené prečerpanie len v období od 13. 05. 2013 do 01. 07. 2014, Sadzobník a VOP účinné v čase uzavretia Zmluvy, odvolací súd uvádza, že ide novoty v odvolacom konaní podľa § 366 CSP.

20. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Podľa § 373 ods.4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

21. Právo na uvedenie novôt bolo podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia skutočností a dôkazov. Bolo preto povinnosťou žalobcu dokázať, že nový prostriedok procesného útoku, ktorý uvádzal až v odvolaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny, to však nebol prejednávaný prípad.

22. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca nepreukázal a dokonca ani netvrdil, že bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie nový dôkaz a nič mu nebránilo v tom, aby spolu so žalobou predložil súdu prvej inštancie všetky listinné dôkazy slúžiace na preukázanie dôvodnosti nároku.

23. Z uvedeného dôvodu táto odvolacia argumentácia žalobcu v podobe nových dôkazov nie je prípustná a odvolací súd žalobcom predložené nové dôkazy nevyhodnocoval ani na ne pri svojom rozhodnutí neprihliadal.

24. Pokiaľ žalobca poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Biróovej, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, odvolací súd udáva, že mu je obsah tohto rozhodnutia známy a nepopiera, že časť obsahu Zmluvy môže byť dohodnutá aj odkazom na VOP. Žalobca však odkazoval na bod 3.8, 3.12 VOP, ktoré sa v ním predložených VOP nenachádzali a aj predložený Sadzobník spolu so žalobou bol účinný až po uzavretí Zmluvy. Preto záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena bol správny.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP vrátane závislého výroku o trovách konania (druhý výrok).

26. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, zásadne by teda mala nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanej v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).